

V MIĘDZYNARODOWY
KONKURS LUTNICZY
im. HENRYKA WIENIAWSKIEGO

Poznań
30 czerwca-10 lipca 1977

125 lutników z 19 krajów przysłało 205 skrzypiec; z Austrii (2), Belgii (2), Bułgarii (15), Czechosłowacji (21), Francji (2), Japonii (18), Jugosławii (5), Holandii (3), Kanady (2), NRD (14), Norwegii (1), Polski (44), RFN (20), Rumunii (5), Szwajcarii (5), USA (1) Włoch (11), Węgier (9) i ZSRR (25).

Jury Konkursu. Od lewej: Renato Scrollavezza — Włochy, Louis Poulet — Belgia (wiceprzewodniczący), Boris Dobrochotow — ZSRR, Max Millant — Francja, Jadwiga Kaliszewska — Polska, Włodzimierz Kamiński — Polska (przewodniczący), Jerzy Wielbut — Polska, Zenon Płoszaj — Polska (sekretarz), Eckart Richter — NRD, Premysl Spidlen — Czechosłowacja, Karl Roy — RFN i Józef Świrek — Polska

Jurorzy — muzycy (od lewej): Louis Poulet, Jadwiga Kaliszewska i Zenon Płoszaj sprawdzają walory użytkowe i artystyczne instrumentów

Wartości lutnicze oceniają lutnicy Boris Dobrochotow (z lewej) i Premysl Spidlen

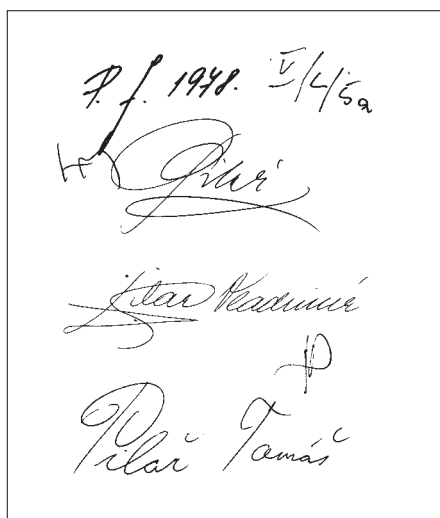
Józef Bartoszek został pierwszym polskim zwycięzcą Międzynarodowego Konkursu Lutniczego im. H. Wieniawskiego w Poznaniu; artysta otrzymał również jedną z dwóch równorzędnych IV nagród. II i V nagrodę zdobył Kurt Guetter, lutnik z NRD, III i jedną z IV nagród otrzymał Tomas Pilar z Czechosłowacji, a jedną z równorzędnych V nagród — Franciszek Marduła z Polski, nauczyciel laureata I nagrody

Nagroda „Złotego Groblicza”, ufundowana przez Muzeum Narodowe w Poznaniu i jej laureat Tomas Pilar — największa indywidualność lutnicza Konkursu

Z okazji Konkursu, Towarzystwo Muzyczne im. H. Wieniawskiego i Muzeum Narodowe w Poznaniu, zorganizowały ogólnopolski konkurs na ludowe instrumenty muzyczne i rzeźbę ludową o tematyce muzycznej. Na zdjęciu: fragment wystawy pokonkursowej

Autografy lutniczego rodu Pilarów: Karela, Vladimira i Tomasa, ściśle związanego z historią poznańskich konkursów